3) Üks Rüri ämm tahtis omast minijast lahti saada ja harkkas teda sellepärast suitsu seen äralämmatama, tulega põletama ja wee seen uputama. Aga Kolwal minija laulis:

Suits mind ei suweta
Mina suitsu suwelane,
Tuli mind ei põleta
Mina tule tuttawaida,
Wesi mind ei uputa
Mina wee wennanaine —
Wõileiba wõtab hinge
Tangupudru tapab minda.

Wanamoor Kunlis seda ja harkkas sest saadik wõileibaga ja tangupudruga oma minijad söötma.

4) Kui mina harkkan laulemaie,
Laulemaie, laulemaie,
Siis tuleb Kõla Kuulemaie,
Hiisaga walda waatemaie.
Kus see pois need laulud wõtnud.
Ei see pois pole tööda teinud,
Tööda teinud, waewa näinud;
See pois on aga karjas käinud,
Karjas käinud, lõunas käinud.
Lõunas on ta laulud õpinud,
Karjas on ta wiisid wõtnud
Ja on sõadinud sõnuda
Ja pannud korsen jalweida
Ja lahutanud laulusida.
Mina aga kuulsin kohe kostsin:
„Ei see pois pole karjas käinud,
„Karjas käinud, lõunas käinud.
See pois on aga tööda teinud
Tööda teinud, waewa näinud.
Too mina wõtsin lutsu suusta,
Laulu lutika ninasta,
Sõnad Sõeru ojast pealt
Ja mõigu mõisa Tiepi pealt.
Siis ja laps laul — sai otsa
Kus ma täna järje jättan
Sealt mina hommen otsa wõtan.

5) Wäikesed laulu-keed.

a) Eit tegi pürgid,
Taat tegi pürgid,
Eneselõid enne pürgid,
Siis olid korku kolmed pürgid

b) Pesin pürgid, pesin pürgid,
Panin teiba kuiwama.
Warastõ, warastõ,
Wiidi, wiidi, wiker!

c) Härja sarwed,
Põisu parwed
Wanad Kulunud Kulbi warwed
Need on minu
mangu riistad

Wanad sõnad.

1) Õel elades, aga Kahju Kadudes.
2) Kes hiljaks jääb, see ilma jääb.
3) Pista põrsas kotti, kui pärastasse.
4) Kuidas Känd nõnda wõsu.
5) Kus suitsu, seal sooja.
6) Mis odaw see mõdaw.
7) Kust wõtta, seal kahaneb.
8) Mida armsam laps, seda parem wits.
9) Käägi mööst, aga ära minneta minne.

Kõne käänud.

1) „Tere homi Kut" tähendab, õnnistud „homni Kut". „Imaline" tähendab: Imal, ime, ime weel elanes.
2) Teine jalg jo hauas Kaldal. Öeldakse mõne wana, peetja salali Kuis minne kohta.
3) Hõbine konistab nelja jalaga, mikš inimene ei wõi ühe sõna peal eksida. (Tähendus selge!)
4) See on küll teinud, kes kaudas on. Wasta: tanse kui mõni ütleb: ma olen juba küll teinud.
5) Lähme leiba linusse laskma. Sõõma peale puhkama minema.
6) Ühe päewa perenaine. Kes kõik ühe korraga tahab äraõpetada.
7) Sõber nõõrib sõpra. See tähendab, et sõber wõib wäga tihti waenlaseks saada.
8) Kes ei täna pisku eest, see ei täna palju eest. (Tähendus selge!)
9) Kui räägin, siis waletan. Tähendab, et räägitaw mitte õieti ei tea ja kui ta räägib, et ta siis ehk waletab.
10) Wihast saab hea õlut, pahast saab hää piip. Kui teine nimetab teist wihaseks ehk pahaseks, siis wastab teine: wihast saab hea õlut ja pahast saab hea piip. Sest hunnal, mis õlle sisse pannakse on wihad, ja pahaks nimetakse muhud Kase puude küljes, neda heaste seest õõnsaks urgitseda sünnib ja piibuks tehakse.
11) Teine noorest nõdrukas, teine wanast wõõratsee. Kui Kelge ei saa Kedagit teha.

Päämeeste laulust.